

skal bestå af. Det tror vi kunne være en god måde at udvikle Danmark på frem for at tro, at det eneste, der kan skabe udvikling, er den markedsstyring, som regeringen og Dansk Folkeparti er i gang med.

Jeg er fuldstændig enig med fru Anne Baastrup i, at selv om regeringen og Dansk Folkeparti ikke vil støtte forslaget om at nedsætte en selvstyrekommission, må vi alligevel gå i gang med at diskutere, hvordan vi tror det skal se ud, snakke med medarbejdere i den offentlige sektor, snakke med kommunalpolitikere, snakke med borgere osv. og få ideer til, hvad det så er, der skal gennemføres, når vi får et flertal, der reelt ønsker at styrke det kommunale selvstyre. Og det må vi jo så prøve at samle ammunition til at få nogle konkrete forslag til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det ordfører for forslagsstillerne, hr. Jan Petersen.

Jan Petersen (S):

Den opgave med at være ordfører for forslagsstillerne er ualmindelig let, for forslagsstillerne har allerede begrundet forslaget vældig godt og har endda også svaret på nogle af de reaktioner, der kom fra flertallet, og som byggede på fejl. Jeg skal derfor bare kortfattet gøre nogle enkelte forhold op.

Hvad angår både det, ministeren og især Venstres ordfører var inde på, efterlader de et indtryk af, at der sådan set er en meget, meget stor frihedsgrad for kommunerne til at indrette sig, som de vil; de kan have højere brugerbetaling på nogle områder, de kan have dårligere normeringer på andre områder, de kan sådan set vælge.

Men sandheden ligger jo i den måde, som nogle kommunalpolitikere har oplevet det på, og det er, at der ikke har været noget valg. Man var nødt til både at skære i normeringerne og hæve brugerbetalingen for at få budgettet til at gå op. Jeg synes, at fru Line Barfod har bragt den sammenhæng, der er mellem reel indflydelse og økonomisk begrænsning, ind i debatten på fortrinlig vis. Men løsningen er jo så ikke alene den, at det hele kører godt, hvis man bare har rigelig med penge. Der er også en anden sag, der er lige så interessant og væsentlig.

Så var hr. Ole Glahn i sin besvarelse inde på, at måske har regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke helt opfattet forslaget med den venlige hensigt, der var i det, for det her forslag er

ikke et udtryk for, at vi synes, at det flertal, der er, skal have én på goddagen.

Det her er sådan set et positivt forslag, som har at gøre med, at vi tager udgangspunkt i den kommunalreform, vi har, og så vil vi godt kvalificere debatten. Og så må vi jo nu, hvor opgaveporteføljen er fastlagt, som den er – det er der uenighed om, som det jo er fremgået af den tidligere debat – starte der. Hvorfor skal vi ikke kaste en særlig kærlighed på, hvordan det lokale demokrati så har det? Hvad er det for et demokratisk råderum, der er adgang til, og hvad er det, der skal gøres i forbindelse med den forandring, der nu kommer i kommunerne, der gør, at det giver mening at sige, at vi har et lokalt demokrati – altså gøre det til en reel oplevelse for befolkningen, at det flytter noget, og at det også flytter noget, når man flytter sin stemme lokalt?

Jeg tror ikke, at regeringen og regeringspartiernes ordførere nødvendigvis helt har hørt efter, hvad der sker rundt omkring i det kommunale landskab, når de kan sige, at der er mange store frihedsgrader derude. Den udtalelse, jeg oftest hører fra kommunalpolitikere, er: Vi bliver meget, meget stramt styret. Men det kan vi jo tage ud og høre på i fællesskab.

Indenrigsministeren var så inde på, ja, fru Anne Baastrup kaldte den lidt morsomt for find håret i suppen-strategien – nu skal jeg jo aflevere en venlig og imødekommende tale her for at se, om ikke vi alligevel kan lokke dem i nærheden af os på et tidspunkt, så vi ikke skal sidde med hele arbejdet alene, sådan som fru Line Barfod var inde på.

Kl. 15.55

Jeg må spørge: Hvornår er det så det rigtige tidspunkt, hvis ikke det er nu og man skal have en ordentlig diskussion forud for næste kommunvalg? Hvornår er så det rigtige tidspunkt? Man fristes til at sige, at det sådan set er, når regeringen beslutter, at det er det rigtige tidspunkt for den selv.

Men jeg bliver altså desværre nødt til at sige, at den her diskussion ikke dør af en afvisning, og at tidspunktet allerede er passeret og det er i gang. Det her kører allerede. Det er sådan set ikke noget vi kan beslutte ikke må ske, for det kører. Hr. Ole Stavad var endda i stand til at referere en formand for en kommune forening, der var inde på samme tanke. Så det kører, og derfor må jeg også sige til Dansk Folkepartis ordfører, at det sådan set gør nedefra. Det kan vi bl.a. høre på det indlæg.